— kao drugo, Opći sud je u točkama 69. do 78. pobijane presude pogrešno zaključio da je Komisija pogrešno odredila svrhu poreza u trgovini na malo, a na temelju koje se trebala procjenjivati usporedivost poduzetnika. Ustaljena sudska praksa Suda je da je za procjenu usporedivosti među poduzetnicima relevantan samo porezni cilj mjere, definiran kao predmet oporezivanja i/ili oporezivi događaj. Ostali nerazdvojivo povezani ciljevi poput platežne sposobnosti bitni su samo za procjenu objektivnog opravdanja različitog postupanja prema usporedivim poduzetnicima. Stoga činjenica da je Opći sud tijekom ocjene usporedivosti poduzetnika utvrdio navodnu svrhu preraspodjele poljskog poreza u trgovini na malo predstavlja pogrešku koja se tiče prava.

— kao treće, Opći sud je u točkama 79. do 93. obrazloženja pobijane presude pogrešno smatrao da je Komisija počinila pogrešku time što je utvrdila da progresivne stope poreza u trgovini na malo nisu bile opravdane u svrhu preraspodjele. Tvrdnja Općeg suda prema kojoj poljski porez u trgovini na malo nije diskriminirajući i služi u svrhu preraspodjele temelji se na pogrešnoj pretpostavci da su poduzetnici koji ostvaruju viši prihod (promet) profitabilniji od poduzetnika s nižim prihodom (promet). Opći sud je stoga počinio grešku koja se tiče prava time što je smatrao da se ciljem preraspodjele, koji nije nerazdvojivo povezan s porezom u trgovini na malo, može opravdati nejednako postupanje s poduzetnicima. Nadalje, na temelju te pogrešne pretpostavke, Opći sud pogrešno je s države članice na Komisiju prenio teret dokazivanja da su progresivne porezne stope opravdane navodnim ciljem preraspodjele, pri čemu Komisija mora utvrditi da takvo opravdanje ne postoji.

U okviru drugog žalbenog razloga Komisija ističe da je Opći sud u točkama 104. do 109. obrazloženja pobijane presude povrijedio članak 108. stavak 2. UFEU-a i članka 13. stavak 1. Uredbe Vijeća br. 2015/1589. U tim je točkama Opći sud naveo da je Komisija počinila očitu pogrešku time što je odlučila otvoriti službeni istražni postupak i time što je naredila obustavu primjene poljskog poreza u trgovini na malo. Ovo utvrđenje temelji se na analizi odluke o zaključenju službenog istražnog postupka. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer je na odluku o otvaranju službenog istražnog postupka primijenio isti kriterij sudskog nadzora kao kod ocjene valjanosti konačne odluke. U pogledu prve odluke, Opći sud je naime primijenio stroži kriterij nadzora, umjesto da ispita je li Komisija očito mogla sumnjati u nedostatak selektivnosti spornog poreza.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. srpnja 2019. uputio High Court (Irska) — Irish Ferries Ltd protiv National Transport Authority

(predmet C-570/19)

(2019/C 328/34)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Irish Ferries Ltd

Tuženik: National Transport Authority

Prethodna pitanja

A. Primjenjivost Uredbe ([1])

1. Primjenjuje li se Uredba (posebno članci 18. i/ili 19.) u okolnostima u kojima su putnici unaprijed izvršili rezervacije i sklopili ugovore o prijevozu, a usluge putničkog prijevoza otkazane su uz otkazni rok od najmanje sedam tjedana prije predviđenog polaska zbog kašnjenja u isporuci novog plovila trajektnom prijevozniku? U vezi s tim, je li nešto od navedenog (ili sve) relevantno za primjenjivost Uredbe:

a) isporuka je naposljetku kasnila 200 dana;

b) trajektni prijevoznik morao je otkazati cijelu sezonu plovidbe;

c) nije bilo moguće nabaviti nijedno prikladno alternativno plovilo;

d) trajektni prijevoznik promijenio je rezervacije za više od 20 000 putnika na različitim plovidbama ili im je nadoknadio njihovu cijenu prijevoza;

e) plovidbe su bile na novoj liniji koju je otvorio trajektni prijevoznik bez slične alternativne usluge na toj liniji?

B. Tumačenje članka 18. Uredbe

Na ovo je pitanje potrebno odgovoriti samo ako se članak 18. može primijeniti.

2. Ako je putnik preusmjeren u skladu s člankom 18., postoji li novi ugovor o prijevozu tako da se pravo na odštetu na temelju članka 19. treba utvrditi u skladu s tim novim ugovorom, a ne s izvornim ugovorom o prijevozu?

3. a) Ako se primjenjuje članak 18., smatra li se „preusmjeravanjem do konačnog odredišta" u smislu članka 18. pružanje alternativne plovidbe na bilo kojoj drugoj liniji ili linijama koje su dostupne i koje je izabrao putnik, uključujući kopneni put (primjerice, putovanje iz Irske u Ujedinjenu Kraljevinu trajektom, a zatim vožnja, za koju trajektni prijevoznik putniku nadoknađuje troškove goriva, do luke u Ujedinjenoj Kraljevini s vezom prema Francuskoj i putovanje odande do Francuske, pri čemu putnik bira svaku plovidbu), ako je plovidba otkazana i ne postoji alternativna usluga na toj liniji (to jest, nema izravne usluge između tih dviju luka)? U slučaju niječnog odgovora, koje kriterije treba primijeniti pri određivanju je li riječ o preusmjeravanju u „usporedivim uvjetima"?

b) Ako ne postoji alternativna plovidba na otkazanoj liniji, tako da se oštećeni putnik ne može smjestiti na izravnu plovidbu iz izvorne luke ukrcaja do konačnog odredišta kako je navedeno u ugovoru o prijevozu, je li prijevoznik dužan platiti sve dodatne troškove koji su nastali preusmjerenom putniku na putovanju do i iz nove luke ukrcaja i/ili do i iz nove luke odredišta?

C. Tumačenje članka 19. Uredbe

4. a) Može li se članak 19. primjenjivati kada je putovanje u stvari već otkazano najmanje sedam tjedana prije predviđenog polaska? Ako se primjenjuje članak 19., primjenjuje li se u slučaju kada je primijenjen članak 18., a putnik je bio preusmjeren bez dodatnih troškova i/ili je ostvario povrat i/ili je odabrao kasniju plovidbu?

b) Ako se primjenjuje članak 19., što je „krajnje [konačno] odredište" u smislu članka 19.?

5. Ako se članak 19. može primjenjivati:

a) Kako se u takvim okolnostima treba mjeriti razdoblje kašnjenja?

b) Kako se cijena u smislu članka 19. izračunava prilikom određivanja visine naknade koju treba platiti, a posebno uključuje li troškove koji se odnose na dodatke (npr. kabine, kućice za pse i saloni prvog razreda)?

D. Tumačenje članka 20. stavka 4.

6. Ako se Uredba primjenjuje, jesu li okolnosti i razmatranja iz prvog pitanja „izvanredne okolnosti koje se ne bi mogle izbjeći čak ni da su poduzete sve razumne mjere" u smislu članka 20. stavka 4. Uredbe?

E. Tumačenje članka 24.

7. Nameće li se člankom 24. [Uredbe] obveza svakom putniku koji traži naknadu na temelju članka 19. Uredbe da podnese pritužbu u roku od dva mjeseca od dana kad je usluga izvršena ili je trebala biti izvršena?

F. Tumačenje članka 25.

8. Je li nadležnost nacionalnog nadležnog tijela odgovornog za provedbu Uredbe ograničena na plovidbe koje uključuju luke navedene u članku 25. Uredbe ili se može proširiti i na povratnu plovidbu iz luke druge države članice u državu nacionalnog nadležnog tijela?

G. Valjanost odluke i obavijestî

9. a) Koja načela i pravila prava Unije treba primijeniti sud koji je uputio zahtjev pri ocjeni valjanosti odluke i/ili obavijestî nacionalnog provedbenog tijela na temelju članka 16., 17., 20. i/ili 47. Povelje ([2]) i/ili načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i jednakog postupanja?

b) Je li test nerazumnosti, koji bi trebao primijeniti domaći sud, test postojanja očitih pogrešaka?

H. Valjanost Uredbe 1177/2010

Ovo će pitanje biti postavljeno ovisno o odgovorima na prethodna pitanja.

10. Je li Uredba 1177/2010 valjana u pogledu prava Unije, uzimajući u obzir posebno:

a) članke 16., 17. i 20. Povelje,

b) činjenicu da zračni prijevoznici nemaju obvezu platiti odštetu ako putnika o otkazivanju obavijeste najmanje dva tjedna prije vremena polaska predviđenog redom letenja (članak 5. stavak 1. točka (c) podtočka (i) Uredbe 261/2004 ([3])),

c) načela proporcionalnosti, pravne sigurnosti i jednakog postupanja?

([1]) Uredba (EU) br. 1177/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem ili unutarnjim plovnim putovima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 (SL 2010., L 334, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 142.)
([2]) Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)
([3]) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2019. uputio Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina) — X protiv Kuoni Travel Ltd

(predmet C-578/19)

(2019/C 328/35)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina)

Stranke glavnog postupka

Žaliteljica: X